

РЕЦЕНЗИЯ

от

проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак, преподавател в АМТИИ „проф. Асен Диамандиев“, Пловдив в професионално направление 8.3 Музикално и танцово изкуство, научна специалност Музикознание и музикално изкуство

за

дисертационен труд на тема:

Водещи оперни сопрани в Българския оперен театър в периода 1970-1989 година, техният принос при формирането на високохудожествените критерии на младите оперни певци

на **Аделина Красиминова Галова**

докторант в НМА „проф. Панчо Владигеров“ – София,

Вокален факултет, катедра „Класическо пеене“

за присъждане на образователната и научна степен „**доктор**“ в професионално направление 8.3 Музикално и танцово изкуство, научна специалност Музикознание и музикално изкуство

с научен ръководител **проф. д-р Мила Дюлгерова**

Дисертационният труд е обсъден и предложен за защита на заседание на катедра „Класическо пеене“, състояло се на 30.05.2019

Академична справка за докторант Аделина Галова

Аделина Галова завършва бакалавърска и магистърска степен със специалност **класическо пеене**, в НМА „Проф. Панчо Владигеров“, като се дипломира съответно през 2011 и 2012 година. Има активности по Европейска програма „Еразъм“ в Консерватория „Джузепе Верди“, Милано, Италия, където се обучава в класа на проф. Кристина Рубин през 2014/2015 година, както и в Международното оперно студио към „Академия Санта Чечилия“, при Рената Скотто, Анна Ванди и режисьора Чезаре Скартон в Рим в периода 2013/2014 година. От 2013 е докторант по музикознание и музикално изкуство, класическо

пеене, в НМА „Проф. Панчо Владигеров” Галова е активен участник и в майсторските класове на:

- оперната певица **Дарина Такова**, проведен в рамките на фестивала Мартенски музикални дни, Русе, 2017.
- оперната певица **Лучана Д'Интино** (майсторски клас организиран от фондация „Дарина Такова” в НМУ „Любомир Пипков” през 2016.
- оперната певица **Фиоренца Косотто** в Софийска опера и балет през 2014г.
- оперната режисьорка **Вера Немирова**, проведен в НМА „Проф. Панчо Владигеров” през 2011 година.
- оперната певица **Ана Томова-Синтова** в НМА „Проф. Панчо Владигеров”, 2011.
- майсторски клас за сценично поведение и движение на тялото в Барокото изкуство, на режисьора **Деда Кристина Колона**, организиран от фондация „Дарина Такова“ в камерна зала България, София, 2017.
- майсторските класове за интерпретация на френска музика на оперната певица **Вера Николова** и пианиста **Оливие Дориа**, проведени в НМА „Проф. Панчо Владигеров” през 2009/2010 г.
- международен майсторски клас по пеене „Лятна академия Прага, Виена, Будапеща“, в класа по пеене на Камерзенгерин Дуња Вейзович (**Dunja Vejzovic**), Йенерсдорф, Австрия, през 2012

Аделина Галова има следните изяви:

От 2017 е артист-хорист в Национален филхармоничен хор „Светослав Обретенов“, София, България.

По време на обучението си в докторската програма по музикознание и музикално изкуство в НМА „Проф. Панчо Владигеров” през 2014 г е асистент по класическо пеене.

В периода 1996-2007 година, като хорист и солист на Детски хор на БНР, Галова реализира турнета в Япония, Китай, Белгия, Чехия, Италия и Швейцария, а с камерен хор Мадригал през 2007година осъществява концертно турне в Люксембург,.

Репертоарът ѝ включва следните роли:

- **Попея** в спектакъла „Да говориш музиката с тялото си, Клаудио 450“ - фрагменти от „Коронацията на Попеа“, представени в камерна зала България през 2017;
- **четеца** (Testo) в мадригала „*Il combattimento di Tancredi e Clorinda*” от Клаудио Монтеверди, поставен сценично и изпълнен на сцената на НМА „Проф. Панчо Владигеров” в София (2013);

- **Графинята** в операта „*Сватбата на Фигаро*” от Моцарт, поставена в Драматичен театър – Видин, от Учебен оперен театър при НМА, през 2012;
- **Памина** в операта „*Вълшебната флейта*“ от Моцарт, на сцените на Държавен музикален и балетен център – София, Държавна опера – Русе и Музикално-драматичен театър – Велико Търново, от Учебен оперен театър на НМА, през 2011;
- **Бастиена** от операта „*Бастиен и Бастиена*” от Моцарт в детските спектакли на Софийска опера и балет, през 2013.

Като **хорист** Аделина Галова участва в постановка на операта „*Сестра Анжелика*“ на сцените на Държавна опера Стара Загора и Софийска опера и балет, с Учебен оперен театър през 2007 година.

Аделина е **псалт** в Българска православна църква „Св. Амврозий Медиолански” в Милано, Италия в периода 2016-2017, когато участва в първата отслужена Източноправославна литургия в католически храм, в катедралата „Сан Марко”, Венеция, Италия. През 2014 участва в концерт посветен на 24 май, в Посолството на Република България в Рим, Италия. През същата година записва името си в концерт със Софийска Филхармония в „Зала България”.

Специално внимание заслужават поредицата от концерти към Благотворително дружество и хоспис за стари хора „*Донка Паприкова*” и клуб „*Сребърна есен*” в София през 2009, 2010, 2011, 2012 и 2013 година, за което получава благодарствено писмо.

За редица свои професионални изяви Аделина е получила награди и грамоти. Носител е и на **втора награда** от IV Национален конкурс за млади изпълнители „Дико Илиев”, Враца, през 2008 година.

Публикации по темата на дисертационния труд.

Аделина Галова има четири публикации по темата на дисертационния си труд:

1. Галова, Аделина. *Поглед върху творчеството на драматичното сопрано Мария Венцеславова – звезда на Русенската опера в периода 1970-1989. Италиански и български репертоар*. В сборник от Пролетни научни четения, 2019. АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив. (Сборникът е преминал през редакторска намеса, както и през анонимно рецензиране. Отпечатването му предстои.)
2. Галова, Аделина. *Начални стъпки в изграждането на творческата кариера на оперната певица Валери Попова*. В сборник от Докторантски четения, 2019. НМА „Проф. Панчо Владигеров“ – София.
3. Галова, Аделина. *Коронни български роли в репертоара на русенската певица Мария Венцеславова*. Публикация в сайта „Галерия на думите“, публикувана на 07.04.2019:
<http://galerianadumite.bg/wp-content/uploads/2019/04/Koronni-blgarski-roliv-reper-toara-na-rusenskata- pevitsa-Mariya-Ventseslavova.pdf>

4. Галова, Аделина. *Ярка звезда на русенския оперен небосклон – разказ за Мария Венцеславова*. Публикация в сайта „Инфообзор“, публикувана на 28.12.2018: <http://infoobzor.net/archives/36224>

Тези публикации, представени като подкрепа на теоретичната разработка на дисертантката са напълно достатъчни. Моят личен интерес към дисертацията е в резултат на участие на Аделина Галова в научната конференция Пролетни научни четения, 2019, АМГИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив. Анонимният рецензент одобри и предложи за публикуване статията, която вече е под печат.

Дисертационният труд „Водещи оперни сопрани в Българския оперен театър в периода 1970-1989 година, техният принос при формирането на високохудожествените критерии на младите оперни певци“ е в обем от 439 страници и се състои от **увод, три глави**, включващи няколко подглави и подраздели, **заклучение**, 273 приложения със снимков материал, три интервюта, (реализирани при срещите с Мария Венцеславова, обект на изследването и Александрина Пендачанска и Антонина Бонева, съответно дъщеря и сестра на оперната певица Валери Попова, на която е посветена втора глава от дисертацията), **библиография**. Интересно е музикалното приложение, което дава възможност да се осъществят директни връзки със сайтове за свободно споделяне на информация, които отвеждат към записи на отделни фрагменти и цели опери. Снимковият материал предоставя документални фотографии от оперни постановки и концерти, както и афиши, програми от спектакли, оперни дневници, снимки на костюми и статии, които Галова коректно цитира в дисертацията си.

Значимост на изследвания проблем

Аделина Галова много точно определя периода на развитие на българския оперен театър от 1970 до 1989, като „златен период“, който „...*обхваща някои от най-активните, продуктивни и интересни моменти в развитието на целия музикален път на оперна България.*“ [стр 3, автореферат] Певците от това поколение имат възможността да участват в мащабни постановки, в интересни заглавия, непоставяни до този момент, в нови български произведения, понякога създавани за конкретни певци, провокирали с таланта си авторите им. За мен, като участник в този тъй активен период за оперния театър в България, беше изключително интересно да срещна оценката на един млад и талантлив човек, изграждащ чрез изследването си своеобразен мост през времето между поколенията. Изборът на три определени певици, чрез които дисертантката изследва този „отрязък от време“ е личен, но те със сигурност принадлежат към споменатите от нея „*високо конкурентни певци, които пълнят салоните с публика*“. Подпомагайки получаването на нови знания за живота и творчеството им, посредством изследваните факти, документи, записи, статии, документални предавания, чрез коректно цитирани източници, Галова осъществява и желанието си „...*да бъде полезна за себе си и за всеки, който би го прочел*“. (труда)

Цели и задачи на дисертацията

Обект на изследването са Мария Венцеславова, Валери Попова и Мария Бохачек. **Целите**, които Галова си поставя са точно формулирани, а именно:

1. Съставяне на детайлен творчески профил на изследваните сопрани, разглеждайки развитието на техния творчески път, съсредоточавайки се в периода 1970-1989.
2. Извеждане на преден план на важни факти, свързани с развитието на българското оперно дело и разглеждане на някои подробности, като се подчертават успехите на разглежданите сопрани както у нас, така и зад граница.
3. Подробно изследване на репертоара на трите певици, като във фокус са поставени най-важните оперни роли и някои кантатно-ораториални произведения, оставили трайна следа в българския културен живот.
4. Обогаляване познанията за трите обекта на изследване, за които до момента няма съставен подобен подробен творчески профил.
5. Директни музикални препратки към записи на певиците, които да бъдат в помощ при творческото развитие на млади артисти и изследователи, с цел да почерпят информация и да приложат наученото.
6. Чрез конкретни изводи, базирани на различни документи, изследването да бъде в помощ на млади оперни артисти и изследователи, които не са свидетели на тази „златна епоха“, за да успеят правилно да изградят собствени творчески критерии.

Познаване състоянието на проблема . Съответствие на ползваната литература.

Считам, че изследването е задълбочено и мащабно, основано на сериозно проучване на значително количество литература, на изучаване и анализиране на факти от развитието на трите оперни певици в разглеждания период.

Дисертантката избира **операта в Русе**, заради високото ниво на оперната продукция в изследвания период. Мария Венцеславова е не само една от най-ярките представителки на солистичния състав на театъра, но и притежателка на „...специфичен драматичен сопранов глас – фразировката, техниката на пеене, завършеността в стилово отношение, която притежава... Огромен късмет имам, че работейки върху изследването на личността ѝ, тя все още беше сред живите и ме прие за интервю-среща, в което да ми разкаже за себе си и което помествам в приложенията.“ Като коректен изследовател Аделина не пропуска да цитира хората, които ѝ помагат при осъществяване на това изследване. Стефан Баджаков, бивш артистичен секретар на Русенска опера, предоставя личния си архив от програми от спектакли на операта, басът Пламен Бейков, солист на опера Русе подпомага интервюто ѝ с Венцеславова, дисертационния труд на Владимир Попов, посветен на Русенска опера също е използван и цитиран от Галова. Регионална библиотека „Любен Каравелов“ подкрепя изследователката, чрез улесняване при откриването на статии от вестници и списания и цитати, поместени в труда

Софийска опера и Валери Попова. Аделина Галова аргументира избора си така: Певицата е от: „най-ярко изявените солистки в периода ... пример за това, какъв разнообразен репертоар би могло да се изпее, когато вокалната техника е изградена на основата на белкантото.“, а „Софийската опера, казва тя, е най-големият и стар оперен

театър в България и без него дисертацията ми не би имала завършен вид“. И в този момент от изследователската си работа Аделина е подпомогната от близките на певицата, Александрина Пендачанска и Антонина Бонева, които ѝ предоставят личния архив на Попова, от който са представени грамоти и различни видео и аудио записи, поместени в приложението. При преводите на рецензиите от чуждата преса помощ получава от бащата на знаменитата певица Александрина Пендачанска, Иван Пендачански, който не пести време, за да разясни някои факти от архива и да свери точността на други.

Операта във Варна Аделина избира на случаен принцип. Това едва ли е така, защото, както сама казва по-късно, многократно се сблъсква с името Мария Бохачек и ... *някои нейни постижения, в разглеждания период, (които) имат огромно историческо значение за развитието на българския оперен театър.*“ Като пример за това Аделина посочва ролите ѝ в оперите „Норма“ и „Ариадна на Наксос“, които са първите изпълнения на тези партии в България. „... *Да пиша за нея е предизвикателство, защото не успях да намеря връзка с никой неин роднина или по-близък човек, който да ми каже нещо повече от това, което открих в Регионалната библиотека „Пенчо Славейков“ във Варна – с благодарност към служителите там – в интернет, или в някои от книгите, които цитирам.*“ В тази глава дисертантката благодари за оказаната ѝ от Любомир Кутин помощ. Той предоставя документална справка и някои данни относно изиграните от певицата спектакли на сцената на Варненска опера.

Фактите и изводите за състоянието на архивите в оперните театри на тези три града не са особено ласкави: „...*те са в неблагоприятно състояние и голяма част от информацията, съдържаща се в тях, не може да се открие или липсва.*“ Донякъде изключение прави Държавна опера – Русе, чийто архив е относително добре запазен и дава данни за отделни спектакли, в които са играли Мария Венцеславова и Мария Бохачек. Опасявам се, че това е общото състояние на архивния фонд на оперните театри в цяла България. Възприемам изследването на докторант Галова, като навременен сигнал и зов за помощ за спасение на една значима част от музикално изпълнителското ни наследство.

Посветени на три големи певици, трите глави от работата на Галова са ценни и със изводите, които авторката прави във всяка една от тях.

Изграждането и съставянето на творческия профил на сопраното Мария Венцеславова в дисертационния труд, се базира основно на срещата на дисертантката с певицата, състояла се на 23 октомври 2018 г., в дома ѝ в град Русе.

Силно впечатление прави отношението на Аделина, към първата роля на младата, едва 23 годишна Мария Венцеславова, Тоска. Като изказва собствени наблюдения относно веристичния стил на Пучини, както и специфичните вокалотехнически и интерпретативни трудности, които един млад изпълнител може да срещне при изпълнението му, Галова счита, че дълбокият драматизъм, който трябва да се усети в гласа и играта се явява труден за младия изпълнител. „*Тоска“ на Мария Венцеславова, обаче, казва тя, опровергава тези мои твърдения. Образът, който тя изгражда е толкова завладяващ, че оставя трайни дъри и се помни до ден днешен. Мария Венцеславова „Изпълнява ролята над 100 пъти с огромен успех... За нейната изключителна Тоска в Русенската опера се говори и до днес.*“

Мария Венцеславова остава в историята на музикалната ни култура и със студийния запис на **Царица Мария от операта „Цар Калоян“ на Панчо Владигеров**. От интервюто на Аделина Галова разбираме от първа ръка, че композитора сам изисква нейното участие в записа, единствената извънстолична певица.: *„Ето това е, което искам!“* и *направи, така че плочата се записа с мен, с мое участие. Всички останали солисти бяха от София.*“ . Самата докторантка представи статията си за певицата няколко дни след смъртта на Венцеславова. Колкото и тъжен да е този факт, трбва да оценим по достойнство навременно взетото интервю, благодарение на което имаме личното мнение на певицата, по редица изследвани проблеми.

Изводи на докторанта: *„От изследването на репертоара на Мария Венцеславова става ясно, че тя е утвърден драматичен сопран и вероятно е можела да бъде от редките явления – „вагнерови певци“, но животът ѝ трайно се свързва с русенската опера, от което произлиза друга нейна сила – Вердиевите и българските роли, в които е незаменима. Нейната техника и интерпретация могат да служат само за пример на моето поколение. Възхищавам се на начинът, по който играе ролите си, докато пее, на способността ѝ да „променя“ гласа си според ролята.“*

Изводите във втората глава дават още по-добър отговор на значимостта на проблематиката и защитават целта на изследването. Валери Попова е ярък талант на българската оперна и музикална култура. Както беше споменато по-горе, Аделина Галова разглежда изключително подробно нейните постижения, които коментира и подчертава. Въпреки желанието на певицата да се занимава с театър, пеенето се оказва нейното призвание и това си проличава още щом завършва училище, когато накрая на обучителния курс, изнася самостоятелен вокален концерт с арии и песни: *„Залата беше претъпкана ... Препълнено! Толкова много народ имаше. Бяха отворени вратите към фойето и стълбите нагоре бяха претъпкани. Аз не съм виждала такова нещо! Хората се бяха накатерили, правостоящи на тия стълби, за да виждат сцената.“* (из интервю-среща с Антонина Бонева, 27.12.2018.) Аделина разглежда участията ѝ в ораторията *„Матеус пасион“* на Йохан Себастиан Бах („Aus Liebe...“), с диригент Добрин Петков, назначението и за солист в Пловдивска опера веднага след завършването на специализацията в Палермо, първата голяма роля на пловдивска сцена – Виолета в Травиата, Манон в едноименната опера на Масне, с прекрасното произновение на френски, Земфира от Алеко на Рахманинов и др.

Изводите които Галова прави, относно интерпретацията на Валери Попова на отделни произведения са точни и професионално направени. Реализираните интервюта с близките на певицата ни дават допълнителни шрихи, които изграждат творческият и образ и дават яснота за нейните качества в различни музикални стилове и жанрове. Тя коментира и определя като паметно участието на Валери Попова в постановката на *„Фалстаф“* от Верди, считана за голямо събитие за Фламандския театър, част от ежегодно провеждащия се *„Фестивал на операта във Фландрия“*, в изданието му от 1980 г., чийто режисьор на спектакъла е световно известният баритон Тито Гоби. Излъчен по белгийската телевизия, той е част от архива на певицата. Галова прави следните изводи.: *„Силно впечатление ми направи добрата дикция и прекрасното произношение на певците. Нанета на Валери Попова аз видях като красива и с лек комичен характер, влюбена млада девойка.*

Партньорството ѝ с тенорът Ренцо Казелато е наистина събитие. Двамата се допълват съвършено един друг.“, както и „Друго, което ми направи силно впечателние е сцената в гората, където е и арията на Нанета, в която Валери Попова пресъздава една красива приказка. Впечатляващи са пианисимите, които постига.”

Интересни за мен са изводите на Галова, касаещи педагогическата дейност на Валери Попова. Цитирам: *„Валери Попова преподава на най-незрелите гласове – учениците от музикалното училище. Това от една страна е добре, защото по този начин преподавателят би могъл да извае гласа на ученика си от самото начало, без да се налага да променя нещо. От друга страна има изключителната отговорност да не сбърка, да не подведе в грешна посока незрелия глас с неподходящ материал, който вместо да го съхрани за по-дълго да има обратния ефект. Аз мисля, че именно поради тези рискове е нужно преподаватели, още от училищна възраст да бъдат хора, които имат нужния сценичен опит, търпеливост и ухо. За известно време е била и хоноруван преподавател в Консерваторията, но най-ярък пример за успешност е дъщеря ѝ, която изгражда световна кариера още със самото „отваряне на уста“ и до ден днешен, на основата на наученото от майка си.“*

В **глава третата** Аделина Галова изразява личните си впечатления от записите и постиженията на третия обект на нейното изследване, **Мария Бохачек**. За нея тя казва: *„Много силно впечатление ми прави Мария Бохачек с прекрасните си височини, със звънливия си, пробивен глас, с изключително стабилната си техника. Прилагам арията на Неда от I-во действие, изпълнена на български език (Музикално приложение, запис N 5.)“.* Следващата роля, която Галова изследва е Сантуца от „Селска чест“ на Маскани. *„Слушайки записа, това което най-силно ме впечатлява са контрастите, които постига в кариерно отношение Мария Бохачек и то още съвсем в началото на развитието си. Претворяването ѝ в двата образа, като тук правя съпоставка между партията на Неда и Сантуца, използвайки един глас, с различни цветови нюанси при интерпретация е изключително любопитно. Млада и все още неопитна Бохачек долавя тънките драматични детайли в облика на своята Сантуца, изразявайки ги с гласа си и разграничавйки ги от по-лиричната Неда. Стилото също е прецизно и е много изразително в интерпретативно отношение.“* Изследването на всички роли показва, че Мария Бохачек е утвърден драматичен сопран, със завидна гласова издръжливост, чиято брилянтна вокална техника, основана на школата на Людмила Прокопова ѝ дава добра основа, върху която тя изгражда своя репертоар.

В **заключението** на своята дисертация Аделина Галова прави извод, че изграждането на портрет на един артист представлява комплекс от качества, достойнства и постижения, които трябва да бъдат изтъкнати. Като изследва трите певици, характеризирайки спецификите на репертоара на всяка една от тях като индивидуален изпълнител, чрез мненията както на други автори, които са цитирани от статии, книги, интервюта, филми и различни предавания, така и чрез собствените си разсъждения, базирани на записи, интервюта с близки, или в разговор със самия обект на изследване, докторантката набелязва най-важните постижения на трите български оперни певици:

- **Мария Венцеславова** остава в историята с множеството изиграни главни роли на сцената на Русенската опера, с превъплащанията ѝ във **Вердиевите героини**, от които най-запомняща се остава **„Лейди Макбет“**; също с нейната любима **„Тоска“** на Пучини; с **българските образи**, някои от които **изпълнени за първи път** в България – например **„Мария Десислава“**, написана за нея; също така и с титлата **„Вагнеров изпълнител“**, която я прави **първата българка** носеща това звание.
- **Валери Попова** е запомнена с множеството си изяви на софийска сцена и редовните си гастроли в чужбина; с **коронните си образи** в **„Травиата“** на Верди, **„Тоска“** на Пучини, **„Истинска история“**, **„Кралят, който слуша“** в модерните опери на Лучано Берио, с **първите изпълнения за България** на различни кантатно-ораториални произведения, като **„Немски реквием“** от Брамс, **„Те деум“** на Брукнер и **„Коледа“** на Димитър Ненов, както и с **множеството си големи награди и първи места** на престижни **международни конкурси**, благодарение на които прославя страната ни и българските гласове по целия свят.
- **Мария Бохачек** остава в историята като **драматичен глас, с невероятна издържливост**, с **множество изиграни спектакли**, бройката на които са достойни за **„Гинес“** рекорд, с **първите изпълнения в България** на **„Ариадна на Наксос“** от Щраус и **„Норма“** от Белини, с **много записи** на отделни номера от **опери** и цели такива, **незаписвани от други до момента**, с **редовните си гастроли**, по време на които печели симпатиите на публика и критика, и **прославя страната ни**.

Галова извежда следните лични приноси на дисертацията:

1. Събиране и подбор на данни и информация за певиците, от източници като интернет, радио, телевизия, аудио и видео записи, вестници, списания, книги, лични архиви, разговори със съвременници на епохата и меломани, и лични интервюта с техни близки или тях самите (когато е възможно).
2. Задълбочено запознаване с репертоара и особеностите в него за всяка една от трите сопрани.
3. Подробно проследяване, описване и анализиране на някои отделни образи и камерни произведения, поставяйки акцент върху най-важните за изграждането на собствената кариера на трите изследвани сопрана и развитието на българския оперен театър.
4. Систематизиране и дигитализиране на част от личния архив на певиците Мария Венцеславова и Валери Попова, и поради липса на личен архив за Мария Бохачек, създаване на творчески профил чрез материали, взети от книги, преса, радио, интернет или аудио записи.
5. Прилагане на собствени възгледи и разсъждения по повечето въпроси, с цел дообогатяването на научния труд с различни гледни точки.

6. Запознаването с личността в страни от сцената на всяка една от сопраните, с цел създаване на по-завършен творчески профил

Коректност при цитирането

Аделина Красиминова Галова използва богата библиография и източници от които: 5 книги, 68 вестници, списания, 10 радио и телевизионни предавания и концерти.; 9 научни трудове и статии от интернет, лични срещи и интервюта с Антонина Бонева (27.12.2018), с Александрина Пендачанска (7.03.2019), Мая Ангелова-Анастасова, Мария Венцеславова (23.10.2018), Стефан Баджаков, Иван Пендачански; 20 интерактивни и други източници. Цитиранията са коректни, съобразени с последните изисквания в Р България.

Авторефератът отговаря на дисертацията и предава коректно характера на научния текст на докторската работа.

Лични качества на автора (ако рецензентът го познава)

Не познавам лично Аделина Красиминова Галова, но съм впечатлена от значимостта на темата и обема на свършената работа при осъществяване на докторантската ѝ задача. Поздравявам и нейния научен ръководител проф. д-р Мила Дюлгерова. Тъй като нямам определени бележки и препоръки в заключение на всичко казано до тук считам, че:

Като отчитам приносните научни и научно-приложни качества на дисертационния труд на **Аделина Красиминова Галова – „Водещи оперни сопрани в Българския оперен театър в периода 1970-1989 година, техният принос при формирането на високохудожествените критерии на младите оперни певци“** като отбелязвам и считам за достатъчна активността ѝ - публикации и концерти, мога убедено да дам своята положителна оценка и да предложа на уважаемото научното жури да присъди образователната и научна степен **„доктор“** по професионално направление 8.3 Музикално и танцово изкуство, научна специалност Музикознание и музикално изкуство (05.08.02) на Аделина Красиминова Галова, според изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България.

29.09.2019

проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак

Пловдив